

NUMMER 9

For meget af det gode

25. april 2022 af Morten Tjalve

0

SAUVAGE 4: ESMERALDA OG SAUVAGE 5: BLACK CALAVERA

999999

Forfatter: Yann

Tegner og farvelægger: Félix Meynet

Oversætter: Steffen Kronborg

Forlag: Tegneseriekompagniet

Form: 48 sider i farver og hardback

Vejl. pris: 188 kroner

Udgivelsesår: 2022

Udgivelsesland: Danmark

Yann og Meynet forsøger i *Sauvage* fortsat at putte så meget som muligt fra western- og actiongenren ind i historien på én gang. Alligevel – eller måske netop derfor – ender det med en flad fornemmelse.

På mange måder er det irriterende, at *Sauvage* ikke lykkedes bedre. Yann har masser af solide serier på CV'et: *Atom Agency*, *de ekstraordinære Splint og Co.*, *Thorgal* og mange, mange flere. Félix Meynet tegner i en pæn, realistisk stil, hvor hans markante og bastante farvelægning spiller en afgørende og dominerende rolle. Det klikker bare ikke for alvor i serien om den franske kaptajn Felix Sauvage og hans strabadser i Mexico.

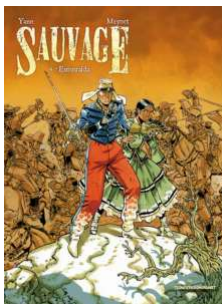
De første album fik etableret

persongalleriet og præmissen om den franske hærs fortrædeligheder på oversøisk mission for Napoleon d. 3. Der var tryk på action- og romantikknappen, men i fortsættelsen er det kun actionknappen, der for alvor trykkes i bund.

Godt nok har unge mexicanske Esmeralda bildt sig selv ind, at *Sauvage* har lovet at gifte sig med hende, men det er en uengældt kærlighed. Hun sendes til opdragelse hos søstre fra karmeliterordenen og skuffes over manglen på hjælp fra *Sauvage*, så kærligheden begynder at udvikle sig til et nagende had i stedet.

Både *Sauvage 4 Esmeralda* og *5 Black Calavera* krydsklipper lystigt mellem Esmeralda og *Sauvage*, med hovedvægten på sidstnævnte. Det løfter sig bare ikke for alvor på noget tidspunkt, dertil er man for uinteresseret i hovedpersonerne, da ingen af dem er synderligt sympatiske. Samtidig er der så mange ting i gang for Felix Sauvage, at den ene episode dårligt når at færdiggøres, før den næste går i gang.

I løbet af de to album skal *Sauvage* til Sinaloa for at fordrive juaristernes general Corona, fragte bomuld med en floddampner under heftige angreb samt agere spion i Texas for at afdække amerikanernes hensigter i det mexicanske. Sideløbende følger man jo Esmeralda, og deres veje må derfor uundgåeligt krydses på et tidspunkt. Det er naturligvis rart, at der sker noget i en actiontegneserie, men det kan også blive for meget af det gode.

SØG

 Søg

NYESTE KOMMENTARER

Fjølvar til [Copenhagen Comics](#) gør klar til en weekend i striber

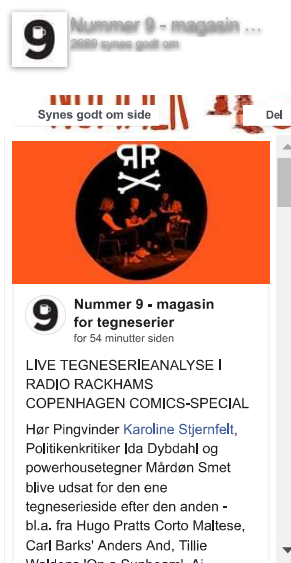
Jørgen Høgh til [Neal Adams 1941-2022](#)

Jørgen Høgh til [Neal Adams 1941-2022](#)

Thomas T til [Søren Vinterberg modtager Pingprisen ærespris](#)

Vigan til [Søren Vinterberg modtager Pingprisen ærespris](#)

FIND OS PÅ FACEBOOK

SENESTE INDLÆG

Radio Rackham: tegneserieanalyse LIVE!

30. maj 2022

0

Pingprisen 2022: Her er vinderne!

29. maj 2022

0

Pinginterview II: Bedste danske debut

27. maj 2022

0

PING-videor: Bedste danske tegneserie

26. maj 2022

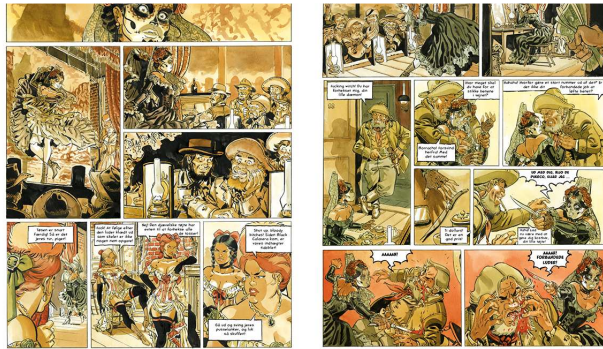
0

Søren Vinterberg modtager Pingprisen ærespris

25. maj 2022

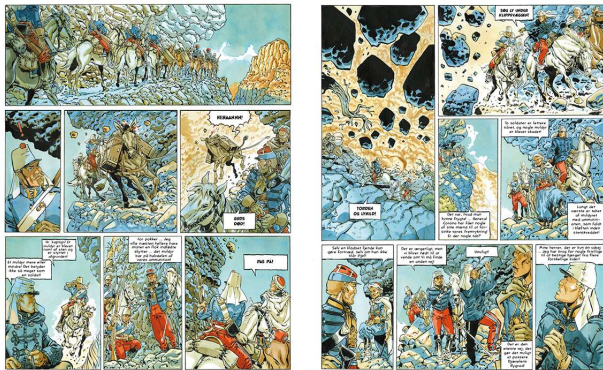
2

Esmeralda på scenen for Guffie Palmer

Undervejs optræder Esmeralda i en dansertrup for Guffie Palmer, der er lånt fra en anden westernserie, *Blueberry*. Når der på den måde samtidig bliver plads til en hyldest til *Blueberry*, westernserien over dem alle, bliver kvalitetsforskellen for alvor tydelig, og den falder ikke ud til *Sauvages* fordel.

På plussiden udvikler *Sauvage* og særligt hovedpersonen sig i en overraskende retning. Han bliver mere og mere sammenbidt, brutal og desillusioneret efterhånden som tiden går med drab, plyndringer og voldtægt fra både mexicansk, amerikansk og fransk side. Der lurar endda en artig overraskelse til allersidst i *Black Calavera*. Derfor er det stadig svært for alvor at afskrive serien, da den ikke har fundet til ro endnu, om den nogensinde gør det. Skal det udvikle sig i en positiv retning herfra, så bør Yann skrue ned for virkemidlet med krydsklip mellem sideløbende handlinger og generelt de alt for mange jern, han gerne vil have i ilden på én gang.

Meynets tegninger er solidt fransk håndværk, hvor han som både tegner og farvelægger løfter billedsiden. Den røde farve er gennemgående i særligt beklædningen, men også det blod, der ikke spares på. Dertil veksler scenerne imellem at have en eller to dominerende farver i spil. De brunlige og orange typisk i ørkenlandskaber og de blålige i nattesekvenser, men uden at være konsekvent, hvorfor det fremstår mere rodet end gennemført. Hvor en serie som *Undertaker* typisk har én dominerende farve i hvert album, der gør de mange krydsklip og skift i handlingen i *Sauvage* derfor, at effekten af det virkemiddel bliver mere fragmenteret end godt er. Som skrevet i anmeldelser af tidligere bind i serien, så fungerer den fortsat som uforpligtende underholdning, det virker bare for uambitiøst og uforløst.

9
VI ELSKER TEGNESERIER
 – og vi snakker om dem på Facebook. Kom og vær med!

Blueberry, Félix Meynet, Sauvage, TegneserieKompagniet, Yann

DEL PÅ [f](#) [t](#) [@](#) [G+](#) [in](#) [t](#) [✉](#)

Morten Tjalve

Faldt i tønden med tegneserier som barn. I sit civile liv gymnasielærer og har siden 2001 anmeldt, og skrevet om, litteratur og senere tegneserier.

←
FORRIGE ARTIKEL
NÆSTE ARTIKEL
→
Afsnit 43: Hulk og vanvidshumor
Paranormal normalitet

MÅSKE KAN DU OGSÅ LIDE